

Štěňata zamířila do nových domovů

Pět fenek a čtyři pejsci se stali na téměř tři měsíce starostí pro chovatelku Žanetu Havlíčkovou.

■ Antonín Zvěřina

C'Rafiki, Cairo, Cebo, Coudy, C'Chiku, C'Chinue, Cali, Celesta a Coffee. Štěňata plemene rhodéský ridgeback byla radostí chovatelky Žanety Havlíčkové z Třebíče. Dnes už jsou potěšením nových majitelů. A rodiče rozhodně nejsou žádní oříšci. Matka se honosí jménem Tusani Zimba Zuri a otec Cojochripa Erevu Rafiki.

Štěňátka se narodila poslední únorový den a nejsou jen miláčky majitelky fenky, ale i mnoha dospělých a dětí zvláště při slunečných dnech, kdy si zvykají na lidskou společnost. Protože v době naší návštěvy zhruba v polovině dubna už noví majitelé netrpělivě čekali, až si štěňátka odvezou do nových domovů.

Což určitě nepotěší fenku Zuri a ani chovatelku Žanetu, i když od počátku věděla, že se tak stane. A ještě k mamince Zuri, že by zrovna měla radost, že se kolem jejich dětí někdo motá s fotoaparátem, to ani náhodou. Štětkotem a vrčením dávala najevo, že si vetřelce pečlivě ohlídká.

Ale dejme už slovo chovatelce. „Vrh štěnat jsme si naplánovali, ale nevěděli jsme, kolik jich bude. Ale tatínek pes, který se samozřejmě podílel na krytí, u porodu nebyl,“ vypráví chovatelka.

Prý to bylo z důvodu, že by z toho rodička rozhodně nebyla nadšená. Žaneta pokračuje, že by ho třeba klidně sežrala. Tedy nejen v říši hmyzu dochází k takovým událostem, ale i u savců. Což jsme samozřejmě přijali jako velkou nadsázku.

Porod v pohodě

„Při krytí se všechno uskutečnilo v pohodě, spontánně, ale u porodu musí mít maminka fenka klid. Já jsem u porodu přítomná byla ještě s jednou kamarádkou. Zuri byla šikovná, odrodila devět štěňátek za šest hodin bez komplikací,“ nastiňuje Žaneta

Připouští, že první předpoklad na sonu ukazoval štěňat sedm, ale ten není nikdy přesný. „Devět štěňátek pak pro nás bylo opravdu překvapením. Máme pět fenek a čtyři pejsky,“ poukazuje chovatelka.

CHOVATELKA Žaneta Havlíčková se svými štěňátky, která potěší nové majitele. Foto: archiv chovatelky

V době naší návštěvy měla štěňátka šest týdnů a na rašícím trávníku poznávala radostně svět. „Starost o ně je čím dál složitější a za dva týdny poputují k novým majitelům. Ti se přihlásili ještě v době před vrhem,“ poznamenává Žaneta.

Netají, že štěňátka jsou čím dál víc samostatnější a už nepotřebují mateřské mléko. „Nejraději by už byla pořád venku a je problém udržet je v ohrádce,“ sděluje chovatelka. Doplnuje, že se ráno dožadují hlasitě svých práv, hlásí se o jídlo a taky chtějí za mamou. „Ale venku se jim líbí přesto nejvíce,“ konstatuje Žaneta.

Chovatelka rozhodně plánuje v budoucnu jejich setkání. S mámou Zuri hodně sportuje, běhá s ní coursing, provozuje agility a sportovní kynologii. „Na coursingcích se setkáváme hodně s chovateli plemene ridgeback, máme i letní tábory, tam bych chtěla pozvat všechny majitele štěňátek, abychom se setkali,“ podotýká Žaneta.

Doplnuje, že plemeno rhodéský ridgeback chová už dvacet let a tohle jsou její třetí štěňátka, Zuri má ale štěňátka poprvé. „Před tím jsme měla dvojice štěňátka s jinou fenkou,“ vypráví dále Žaneta.

Zkoumá povahy

Tu ale už bohužel nemá. Zuri má čtyři roky a chovatelka možná napřesrok krytí zopakuje. Pokračuje,

že jména si mohli vybrat noví majitelé, což se často nestává. Nyní chovatelka zkoumá povahy jednotlivých štěňat, aby do nové rodiny dobře zapadla.

„Někdo je chce na výstavy, někdo na sport, také záleží, zda jsou v rodině děti. Štěňata se už nyní hodně projeví a o přidělení rozhodují já,“ naznačuje Žaneta. Vysvětluje, že některá mají těžší kostru, na výstavy se příliš nechodí, některá jsou bojácnější a jiná naopak průbojná.

Což nás vedlo k otázce, zda k dětem nepatří raději bojácnější štěně. „Právě naopak, musí to být štěně, kterému nevadí hluk, častý kontakt s lidmi, naopak bojácnější patří do rodin, kde děti nejsou,“ odpovídá chovatelka.

Sama na výstavy s fenkou Zuri chodí, což je podmínka pro chov. Přiznává ale, že to obě příliš nebaví, raději sportují, ale na výstavách se občas ukázat musí. Má radost, že má mnoho kamarádek s dětmi, takže se štěňata ve společnosti mohou otrkat.

„Prospívá jim, když je kolem nich víc lidí, dětí, hluku, i jiných psů. Až se dostanou do nových rodin, tak je tolik nic nepřekvapí. To považují za velice důležité,“ přemítá chovatelka.

Zajímá nás, zda štěňátka přicházejí na svět jenom na jaře. Dostává se nám odpovědi, že to není zdaleka pravidlo. Záleží to na tom, kdy fenka hárá, zpravidla je to po šesti měsících. Březost pak trvá okolo 60 dní.

„Zčásti se dá vrh naplánovat, ale není to pravidlo,“ uvedla Žaneta. Netajila, že sehnat krytí nebylo jednoduché. Na fenku musí chovatel zohlednit psa. Záleží na věku i na povaze. „Někdy to trvá rok až dva,“ naznačuje.

Všechny předpoklady

Netají, že nyní se nemůže jezdit do ciziny, což krytí také komplikovalo. „Ale jsem spokojená. Zuri provozuje také nosework, což je čichací sport a její partner taky. Takže se k sobě hodili a jedná se o klidného hodného psa. Myslím si, že štěňata mají všechny předpoklady, které noví majitelé potřebují,“ nastiňuje Žaneta.

Zajímá nás, zda by posloužili třeba myslivcům. Žaneta odpovídá, že na takovou práci se příliš nehodí.

ŠTĚŇATA se stala miláčky dětí. Foto: Antonín Zvěřina

Nejsou pracovní plemeno. Mají sice výborný čich, ale myslivci je nemají rádi, protože případný výcvik trvá delší dobu.

„Jsou to paličáci a dělají věci po svém, to myslivci nemají rádi, i když čich mají opravdu dobrý. Ale jinak se dá plemeno používat na všechno, je všestranné. Dobří jsou na práci u záchranářů, třeba na canicrossy, na jízdu na kole či koloběžce,“ vypočítává Žaneta.

Ridgeback je vytrvalý pes, vdyť se účastnil i lovů na lvy, kdy ho vyhledal a pak čekal na pána. Takže jsme se následně dozvěděli, že je to africké plemeno, říká se mu opravdu lví pes, ale lvy rozhodně neloví. Ve smečkách ho ale dokázali dostat do úzkých.

„Jedná se o druhé nejrychlejší psy na světě,“ dozvídáme se dále. Znalosti Žanety o plemenu jsou opravdu velké a ona přiznává, že ridgebacky chová již dvacet let. Tehdy se zdaleka nejednalo o tak populární plemeno jako nyní.

Psi sportovní

Informace se tehdy sháněly těžce stejně jako pejsci. „Nyní máme 200 chovatelských stanic, tehdy jich bylo třicet. Je to populární plemeno, ale nemyslím si, že se hodí pro každého. Jsou to psi sportovní, i když se dokáží přizpůsobit i klidovému režimu, což je ale podle mě škoda. Psi váží až padesát kilogramů, fena asi o deset kilogramů méně. Jsou aktivní a snažím se pro ně najít aktivnější rodinu. Když nemají pohyb, samozřejmě zlobí,“ připouští Žaneta.

A pokračuje, že to byla tak trochu láska na první pohled. Upozorňuje na další zvláštnost, plemeno má na hřbetu jakoby zježené chlupy.

„To je z toho důvodu, aby psi budili respekt, což se některým ostatním příliš nelíbí. Mají pocit, že chtějí zaútočit. A ještě doplním, že kdo chce chodit na výstavu, vybírá si standardní štěňata, kdo po tom netouží, ostatní, která mají jen vadu na kráse. A opravdu, každé štěně je jiné, je to individualita,“ uzavírá vyprávění chovatelka Žaneta Havlíčková. A závěr? Chovatelka přece jen neodolala a jedno štěně si ponechá.

NA TRÁVNÍKU se štěňata vydávají.

Foto: Antonín Zvěřina